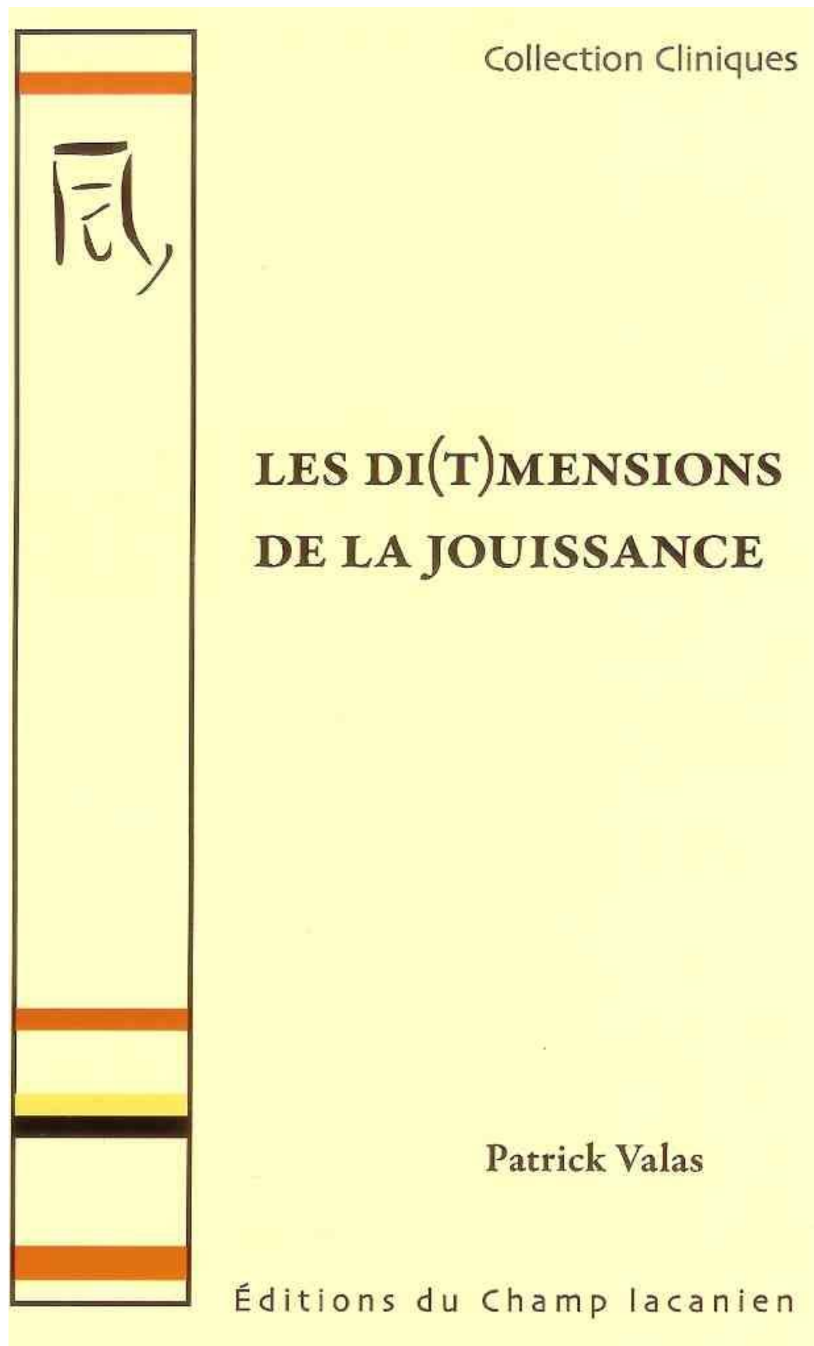

PATRICK VALAS

Cărți:
Oedip, revino, ești iertat!, 1984
Spus-mensiunile juisării, 1998

1998. DIMENSIUNILE JUISĂRII

De la mitul pulsiunii la deriva juisării

Ce este dorința?

Freud și dorința

Teoria dorinței la Lacan

Noțiunea de juisare la Freud

Conceptul de juisanță în învățătura lui Lacan

Juisanța Altuia

Problematica falusului

Juisarea falică

Obiectul a, un „ceva mai mult” de juisare

Observații despre juisarea sexuală

Concluzii

REFLECȚII DESPRE PASĂ

Ruptura freudiană

Eul nu e funcția sintezei asigurând autonomia omului... ci funcția necunoașterii alienării imaginare... consistența lui e doar raportul subiectului cu imaginea narcisică reglată de simbolic... inconștientul structurat ca limbaj dă concepțiile curei și terminării ei...

Roma 1953

Subiectul își recunoaște dorința doar în cuvântul adresat analistului tocmai pentru recunoașterea ei, recunoașterea fiind primul obiect al dorinței, ce trece prin medierea celuilalt...

Dorința e supusă de aceea legilor cuvântului, fiind indestructibilă până este recunoscută...

Subiectul își poate găsi principiul în recunoașterea sa, sfârșitul analizei e acordul cu dorința recunoscută și asumată... acolo unde era trebuie să devin...

Instanța literei, până în 1966

Celălalt al semnificantului îl înlocuiește pe Celălalt al cuvântului...

Dorința subiectului e supusă recunoașterii legilor limbajului prin mijlocirea cuvântului... nu poate fi recunoscută, trebuie interpretată...

Sfârșitul analizei e devenirea propriei destituții subiective, propriei lipse de ființă... ființa pentru moarte, o limită depășită foarte repede apoi prin desemnarea unei posibilități de traversare a ei în impasul castrării...

Cele 4 concepte,1964 - Propunerea din octombrie, 1967

Elaborarea pasei dincolo de piatra castrării...

Inventarea lui a, care constituie ființa subiectului ca diferită de subiectul barat, și e produsul

operației semnificante al cărei efect e subiectul...
Nu totul e semnificant, dar totul e structurat...
Articularea subiect – obiect, în conjuncția și disjuncția lor, corespunde înscrierii subiectului în Celălalt al semnificantului...
Procesul de alienare nu merge fără cel de separare în actul analitic...
Fantasma permite raportarea semnificanților structuranți ai simptomului la dorința Celuilalt, e o axiomă, are o semnificație absolută, face o fixion-ficțiune alta din real, e o structură, parcurgerea ei logică permite dezlănțuirea elementelor ce o constituie...

Logica fantasmei, 1967 - Actul analitic, 1968

Înnodarea și deznodarea raportului articulării subiectului la Celălalt...
Cogito-ul lacanian, nu gândesc, deci nu sunt...
Există o disjuncție între ființă–eu nu gândesc și gândire-eu nu sunt...
Subiectul enunțatului e diferit de subiectul enunțării...
Locul mitic al pulsiunii unde se articulează subiectul cu Celălalt...
Subiectul inter-zis se divide din a se oferi ca obiect dorinței Celuilalt, în apelul cererii sale...
Alternarea alienării și separării din interpretarea dorinței e actul analitic...
Regula fundamentală, subiectul spune gândurile ce îl traversează fără să gândească...
E recunoașterea aservirii ființei sale ca obiect unei gândiri care nu e eu - alienarea, dar și separarea faptului de interpretare - adevărul...
Adevărul dorinței lui care e dorința Celuilalt, și nu realitatea sa, în gândurile care îl acționează... ceva ce e imposibil pentru subiect s-o spună, rămâne inter-zis, inconștient, în momentul devenirii sale la locul Celuilalt... trebuie să-i fie interpretată...
Pasa e acoperirea de către eu nu gândesc a lui eu nu sunt, prin alternarea repetată a celor două operații...
Apare atunci imposibilul de spus al inconștientului sub forma castrării trăită în destituiția subiectivă...
În același timp are loc acoperirea de către eu nu sunt a lui eu nu gândesc, a lui asta, de unde apare sub forma obiectului a ființa subiectului...
Eu sunt asta corespunde cu tu ești aia din stadiul oglinzii...
Pasa e deci dubla emergență în chiasmă a lui minus fi și a lui a, producând căderea subiectului presupus a ști, această bulă de știință spartă de desființă când apare ceea ce i-a dat suportul, ființa însăși a subiectului...

În momentul în care subiectul face proba suspendării acestei științe, e dus la marginea unui act, nu poate decât să se autorizeze din el însuși, să se suporte din ființa sa însăși - obiectul a, pentru a inventa un nou ordin de știință, o nouă aranjare a semnificanților dorinței sale...
O știință pe care o transmite, și a cărei sesizare în afara analizei printr-o procedură specifică permite autentificarea ca pasă de la analizand la analist...
Presupunând-o efectuată, sarcina în școală e, pentru membrii cartelului, s-o autentifice...
Știm că nu plecăm de la nimic, e rațiunea acestui parcurs...
Știm că am moștenit și faptul că sesizarea pasei în EFP a fost un eșec...
În ce ne privește, deocamdată, structura cartelului, pentru a primi mărturiile paseorilor, pare propice unei munci a cărei fecunditate va apare curând, pe măsura așteptării voastre legitime...
În cele din urmă, chiar cu pasa efectuată, psihanaliza nu constă în a suprima simptomurile subiectului, deși le poate simplifica, ci în a ști în ce anume e subiectul împietrit, pasa îi poate permite să sesizeze anumite reliefuri...
Un analist are simptomuri, ceea ce nu îl invalidează în funcția sa, căci în principiu aproape că nu mai are posibilitatea de a recurge la subiectul presupus a ști pentru a-și descărca responsabilitatea...
Lacan, în ce îl privea, nu înceta niciodată să treacă... pentru a lua măsura actului său...
Lacan nu rămas pe acest eșec al pasei, e rațiunea care l-a împins să articuleze dincolo de fantasmă structura simptomului ca nor în spatele RSI, închizând în buclajul lor obiectul a...
Simptom la care analistul trebuie să se alipească în măsura în care face bord, limită pentru el, între dorința analistului ce e o dorință ce nu se susține din fantasmă și propria juisanță la care trebuie să renunțe dacă vrea să opereze...
O poziție etică... e vorba de un a ști să faci acolo cu simptomul tău, devenit posibil prin distanța luată cu el prin reperajul locului obiectului a în dispozitiv...
În principiu, a ajuns acolo măcar odată... trebuie, ar trebui, să revină acolo fără încetare...
Să știi să faci acolo e foarte diferit de să știi să faci, care rezultă din identificarea subiectului cu simptomul și constituie chiar prin asta un reperaj insuficient al dorinței analistului...
În 2005 Colette Soler elabora ceea ce Lacan va numi inconștientul real, desfășurându-i elaborarea logică în Inconștientul reinventat, 2009...

Teoria psihanalitică nu e fixată odată pentru totdeauna, trebuie să urmeze mișcarea practicii, se va reînnoi în funcție de ceea ce îi vine din ea, fie chiar și inventarea unui nou real, specific fiecăruia în diferența sa absolută...
Dacă psihanaliștii refuză să înțeleagă asta, atunci, psihanaliza, care e la discreția psihanaliștilor, e terminată..